



ה"ט 58484/05/22 - ברוך רוגלינסקי נגד מאיר קדוש

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 58484-05-22 ברוך רוגלינסקי נ' מאיר קדוש

בפני **כבוד השופטת סיגלית מצא**
המבקש: ברוך רוגלינסקי
נגד
המשיב: מאיר קדוש

החלטה

1. בפניי בקשה למתן צו לפי סעיפים 4 ו-7(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק למניעת הטרדה מאיימת").

א - ההליך

2. המבקשים והמשיב בעלי דירות ברחוב השקמה 42/1 בנשר.

3. בין הצדדים סכסוך ארוך בימים והבקשה שהוגשה - רביעית היא במספר. ואלה הבקשות הקודמות שהוגשו:
א. ה"ט 65838-05-20 - ביום 8.6.2020 הוארך צו שניתן במעמד צד אחד ביום 31.5.2020 למשך שישה חודשים.

ב. ה"ט 44126-05-21 - בישיבת יום 27.5.2021 הוארך צו שניתן במעמד צד אחד ביום 23.5.2021 למשך שישה חודשים.

ג. ה"ט 65363-11-21 - ביום 28.11.2021 הוארך הצו למניעת הטרדה מאיימת בשישה חודשים נוספים עד יום 28.5.2022. בקשה לפי החוק להטרדה מאיימת שהגיש המשיב (ה"ט 2180-12-21) נדחתה.

4. בנוסף, הגישו המבקשים למפקחת על בתים משותפים תביעה למתן צו מניעה אשר יאסור על המשיב להחנות את רכבו באופן הגולש לחניה שלהם. ביום 23.11.2021 ניתן פסק דין המקבל את התביעה. בנוסף לצו מניעה חויב המשיב בהוצאות המבקשים. כן ציינה המפקחת בפסק דינה כי "התנהלות הנתבע בדיונים הייתה מאיימת, תקיפה ולא מכבדת כפי שהדבר קיבל ביטוי בפרוטוקולים, מעידה כאלף עדים על אופן התנהגות הנתבע ועולה בקנה אחד עם טענת התובעים בדבר התנהגות פוגענית מכוונת."

5. בנוסף, קבוע לדיון ביום 22.6.2022 כתב אישום שהוגש נגד המשיב, בגין תלונה של המבקשים על הפרת צו ההרחקה ביום 10.10.2021 (ת"פ 3067-03-22).



בכך לא סגי, ובין הצדדים מתנהל אף הליך אזרחי בעניין תשלומי איזון בגין הרחבת דירת המבקשים.

6. לטענת המבקשים, המשיב מטריד ומאיים עליהם מזה מספר שנים, הן בעת תחולתו של צו ההרחקה וקל וחומר לאחר שפג תוקפו. כן פירטו המבקשים אירועים שאירעו לאחרונה, לרבות איומים (עמ' 2, ש' 8-9), הגם שהמבקש ציין כי בשבועיים האחרונים קיימת רגיעה, אולי הודות לפעילותו של שוטר קהילתי חדש שמונה (עמ' 2, ש' 28-29).

7. ביום 29.5.2022 ניתן צו במעמד צד אחד והבקשה נקבעה לדין במעמד הצדדים ביום 2.6.2022.

8. בישיבה שהתקיימה ביום 2.6.2022 הודיע המשיב כי הוא מתנגד למתן צו כמבוקש, וכי לחלופין הוא מבקש כי יינתן צו הדדי. כן זימן המשיב שני עדים מטעמו. אחד העדים, מר מוחמד שינאווי, המתגורר בדירת המשיב, העיד אף בהליך הקודם. השני, מר יוחאי זיתונה, העיד כי הוא מנקה את דירת המשיב. מר שינאווי העיד כי ראה את המבקש מתגרה במשיב, "מדליק אותו וזורק לו מילים", כי המבקש קילל את המשיב והמשיב קילל בחזרה (עמ' 9, ש' 5-15). מר זיתונה העיד כי המבקשים התרגזו כאשר נשפכו מים לדירתם בעת שניקה את הגג (עמ' 7, ש' 22-25).

9. עוד הגיש המשיב שני אישורים של דיירים בבניין לפיהם המשיב לא הטריד או איים עליהם מעולם (מש/1, מש/2). השכנים לא מסרו תצהיר ואף לא התייצבו לדין, וממילא אין באישורם בכדי להשליך את מהימנות טענות המבקשים.

ב - המסגרת הנורמטיבית

10. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

11. בבר"ע 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק ותכליותיו ואת הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו וקבע כדלקמן:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף,



יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."
לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011)

12. בע"א (מרכז) 26728-07-18 שאול סטנילב אמסטרדמסקי נ' מיכל גולן גרינברג (25.7.2018) עמד בית המשפט על התנאים למתן צו לפי החוק כדלקמן:

"החוק מונה למעשה שני יסודות אשר בהתקיימותם קמה העילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת: היסוד הראשון - דורש כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפי המבקש; ואילו היסוד השני - דורש כי הנסיבות אכן תומכות ומבססות המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה בעתיד (ר' בר"ע (מחוזי-ים) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.2004) בפס' 20)."

(לעניין זה ראו גם פסק הדין בע"א (חי') 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (15.1.2019))

13. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

14. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו."

ומכאן לעניינו.

ג - דין והכרעה

15. לאחר ששמעתי את המבקש והמשיב ושקלתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.



16. עדות המבקש ורעייתו הייתה מהימנה עלי. ניכר בהם כי הם חוששים, ומההחלטות השיפוטיות שניתנו בעבר בהליכים שהתנהלו ומתנהלים בין הצדדים עולה כי לא מדובר בחששות שווא. החלטות אלה, כמו גם עדות המבקשים, מבססים את היסוד הנדרש בדבר הטרדה בעבר, ואף תומכים בחששם לגבי העתיד - ודי בכך בכדי להצדיק מתן צו כמבוקש.

17. לזאת יש להוסיף כי התנהלות המשיב במהלך הדיון אופיינה בחוסר שליטה ותגובה מידית לכל גירוי, באופן שהקשה מאוד את ניהול הדיון. לא נעלמה מעיניי טענת המשיב כי הוא סובל מפוסט טראומה אשר גורמת לו להתנהג באופן תוקפני. אם כך הדבר, אין אלא להצר על כך, אולם אין בכך בכדי להצדיק התנהגות מאיימת כלפי המבקשים.

18. בהיעדר הסכמה של המבקשים, לא מצאתי עילה למתן צו הדדי. אף לא מצאתי, בנסיבות העניין, עילה לחיוב המשיב בהוצאות.

19. אשר על כן, אני מאריכה את תוקפו של הצו שניתן ביום 29.5.2022 למשך שישה חודשים מהיום.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ב, 02 יוני 2022, בהעדר הצדדים.